

VESTERVIG KIRKE

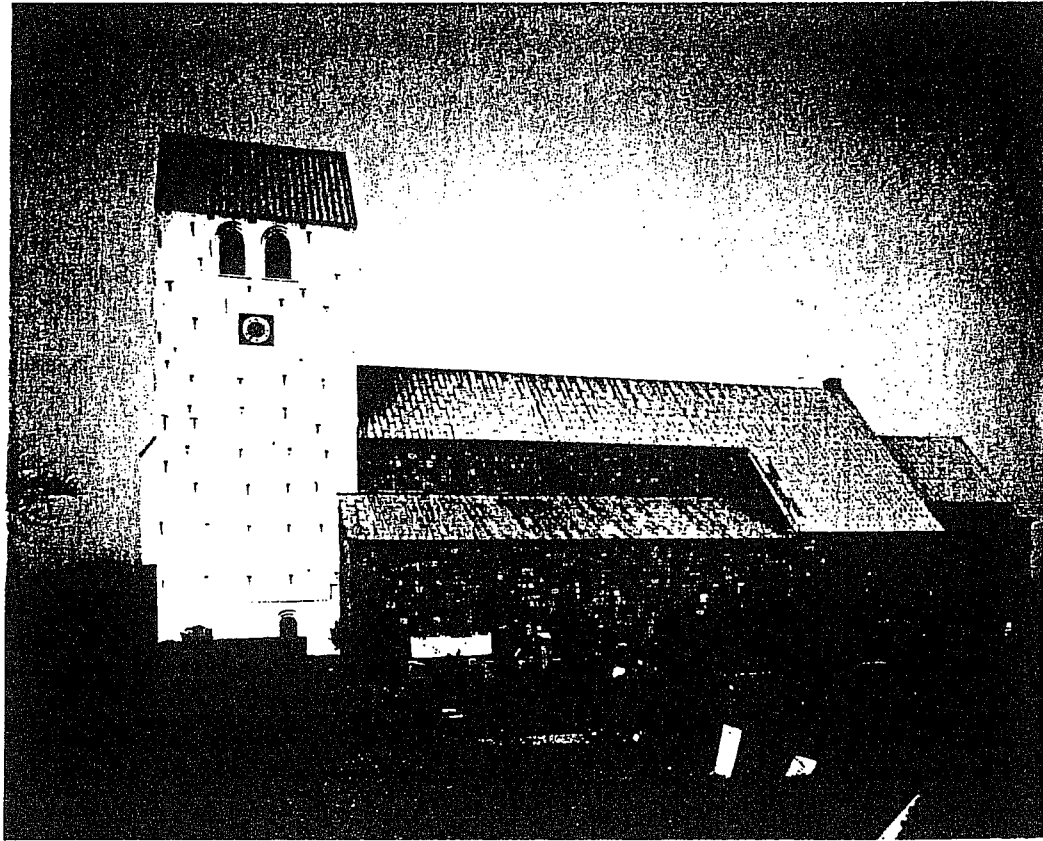
Kongen dansede sin søster ihjel og blindede elskerens

Prins Buris var bror til Valdemar den Stores sønning, Sofia. Han havde forelsket sig i kongens søster, Liden Kirsten, og kærligheden var gengældt. Da han bejlede, sagde Valdemar imidlertid nej. – Partiet passede ham ikke.

Dronning Sofia var en smuk kvinde, men hendes hjerte var hårdt, og hun ønskede det godt over Liden Kirsten, som hun misundte. Da kong Valdemar var draget på togt mod venderne, overtalte hun Buris til at forføre Liden Kirsten og foregøgle ham, og når Valdemar vendte hjem og fandt sin søster besvangret, blev han nødt til at give løfter for giftermålsplanerne.

Flere gange under felttoget nåede der bud til dronningen til Valdemar, hun berettede, at hans søster fødte et udsvævende liv med Buris, og at de to ventede et barn.

Tre dage inden kongen nåede tilbage til København, hvorfra han i sin tid var rejst ud, nedkom Liden Kirsten med en datter. Instinktivt søgte hun, at det var klogest at undgå broderen, hvorfor hun flyttede til et lille hus på marsken. Dronningen, som stadig spillede

under dække, var dog orienteret, og da Valdemar forlangte at se sin søster, viste hun hans mænd vej til hendes skjulested.

Liden Kirsten førtes til Riberhus, hvor kongen havde indbudt til fest. Han så, at hun var ganske udmattet efter fødslen, men forlangte alligevel, at hun skulle træde dansen med ham. Så længe og så hastigt dan-

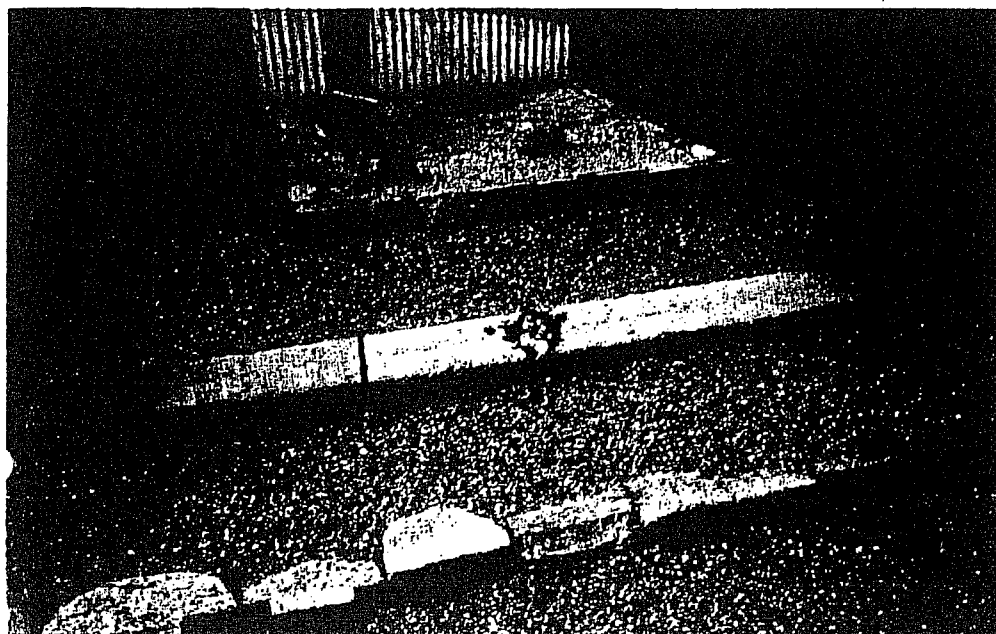
En mærkelig døbefont af norsk klæbersten – en stenart, der er så blød, at man kan skære i den med en kniv. Fonten er senromansk og formet som en kalk, – en type man ellers ikke ser i Danmark.

Synligt vidt omkring på en bakketop ligger VESTERVIG KIRKE, – Danmarks største landsbykirke og en af vore prægtigste kvaderstensbygninger.

sede han, at den arme pige fik en blodstyrning og døde i hans arme.

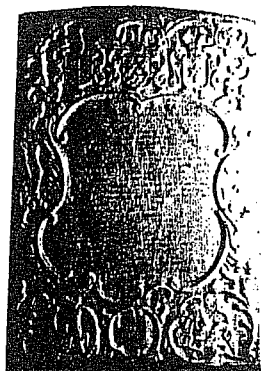
Nu kom turen til Buris. Valdemar lod ham gribe og hans øjne stikke ud. Derpå blev prinsen kastet i et fængsel, hvor han sad nogle år.

Liden Kirstens lig var blevet ført til VESTERVIG KLOSTER og begravet på kirkens nordside. Efterhånden forbarmede kongen

Når der har været bryllup i kirken, lægger den lykkelige brud sin buket på prins Buris og Liden Kirstens grav, – det ulykkelige par som først døden forenede.

sig også så meget over Buris, at han lod denne flytte til Vestervig. Her blev der bygget et lille hus eller skur til ham ved kirkemuren, og han blev tøjret til det med så lang en lænke, at han hver dag kunne famle sig ud til sin elskedes grav, hvor han sad dagen lang. Da Buris døde, blev han begravet hos Liden Kirsten. En lang smal ligsten med to

Herremands-tiden er repræsenteret ved oberst Jens Moldrups egenartede rococo-ligsten. Han var ejer af Vestervig Kloster og døde i 1771.

processionskors og en nu næsten udvisket skrift blev lagt over dem.

Det fortælles, at da dronning Sofia en gang besøgte Vestervig Kloster, red hun som hån hen over Liden Kirstens grav og lod hesten trampe på stenen. Denne viste sig da at være mindre hård end dronningens hjerte, thi hestehoven satte et kendeligt aftryk i den.

I 1875 blev graven åbnet og undersøgt. Man fandt da to murede romanske gravkamre, som lå i forlængelse af hinanden. Det ene rummede skelettet af en fuldvoksen, men purung kvinde, som efter kraniets facon at dømme må have været en skønhed. I den anden fandtes skelettet af en mand, som synes at være død i sin bedste alder.

Når der er bryllup i Vestervig, er det skik, at den lykkelige brud går ud på Liden Kirsten og prins Buris' grav, hvor hun skænker sin buket til de to, som først blev forenede i døden.

Vestervig Kirke

SYDTHY KOMMUNE
VIBORG AMT

VESTERVIG KIRKE er Danmarks største landsbykirke og en af vore betydelige kvaderstensbygninger. Den var nord for et nu forsvundet augustinerkloster, blev ødelagt i 1660'erne. Antagelig den i katolsk tid været viet til Sct. Thøger og – muligvis – Vor Frue. Skibet romansk og bygget som basilika; kor og absis er rekonstrueret i årene 1917 ved Mogens Clemmensen. Det bastionsagtige sengotiske tårn fungerer nu tillige våbenhus.

I gammel tid havde kirkens østparti tværskib, hvis korsarme mod øst afsluttes af småkapeller med absis. Mellem armene og koret var indskudt kvadratisk sakristier. Mod vest var kirken 6 meter længere end nu.

Allerede i sengotisk tid blev kirken stærkt omdannet efter en ildebrand. Den blev betydeligt afkortet mod vest og absiden fjernet samtidig med, at koret forlængedes. Hele kirken fik hvælvet og tårnet opførtes. Materialet var overalt kvadersten, undtagen i tårnets øvre afsnit, hvor man har betjent sig af munkesten. Indtil 1703 havde tårnet spir, men det blæste ned og erstattedes af det nuværende sadeltag. 1703 brændte herregården, der blev sat på klosterets sted og samtidig gik kirken tagkonstruktion til kirkepatrone Nielsen Møllerup sørgede dog for, at den skete skade udbedredes.

I 1838 nedtoges kirkens blytag og erstattedes med tegl. Det gotiske kor, siden 1799 havde været adskilt fra resten af kirken og brugtes som kornmagasinet blev sløjet. Omkring 1840 havde man opført en spærremur i kirken og tilføjet et lille femkantet sakristi, som igen i 1874 erstattedes med en nyromantisk absis.

Det var således en meget beskåret forfusket VESTERVIG KIRKE, man i 1917 fik 21 hovedrestaurerede, men resultatet blev over al måde vellykket.